

SENTÈNCIA 19-04 DE 22 DE JULIOL DE 2004

Ponent M.I.: Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència en data 19 de març de 2004 en la causa 205-2/01, amb la següent part dispositiva:

"FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a Dídac I.V. com a responsable penalment en concepte d'autor del delictes major de lesions per imprudència amb l'atenuant de ser menor de 21 anys. A la pena d'amonestació pública, a la multa de tres-cents euros i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna Dídac I.V. solidàriament amb la Companyia d'assegurances CATALANA OCCIDENT SA a abonar a la Caixa Andorrana de Seguretat Social la quantitat de 836,25 euros, i a la Sra. Carina C.G. en la quantitat de 4.069,02 euros."

II.-RESULTANT: Que la defensa de Dídac I.V., Brigitte Marie V. i de la companyia d'assegurances CATALANA OCCIDENT SA, formula recurs d'apel·lació. Sosté que el seu defensat circulava amb la seva moto a la velocitat permesa i adequada, contràriament a les declaracions de Carina C., per natura subjectives i personals. Afegeix que l'accident va estar provocat per un cas fortuït degut a la presència d'una taca d'oli o de gas-oil en la calçada. D'altra banda, no es mostra d'acord, pel que fa referència a la responsabilitat civil; en efecte estima que existeix un error en la fixació del perjudici material, s'oposa també al pagament d'un import de 133,42 euros en concepte de pèrdua de vacances així com al pagament d'un import de 300 euros en concepte de perjudici moral per no haver pogut efectuar vacances. Principalment demana doncs l'absolució de Dídac I.V. i subsidiàriament la revisió de les indemnitzacions.

III.-RESULTANT: Que la lletrada defensora de Carina C.G. s'oposa al recurs d'apel·lació interposat per la part contrària, insistint en la existència d'un excés de velocitat, causa principal de l'accident. No està conforme

amb les indemnitzacions fixades, reclamant en total una quantitat de 6.846,96 euros, més els interessos legals. Discutint els conceptes de la IPP, per la que reclama 2.000 euros; el perjudici moral per no haver pogut viatjar a Lisboa, reclama 600 euros; Demana se li atorgui també l'import de 100 euros relatius a la factura del Dr. S., i finalment reclama els honoraris d'advocat, que sumen 980 euros els de 1ª instància i que demana es deixin en període d'execució els de segona instància.

IV.-RESULTANT: Que tant el Ministeri Fiscal com la defensa de la CASS demanen la confirmació de la sentència recorreguda, deixant el primer a l'apreciació del Tribunal els perjudicis relatius a la responsabilitat civil.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que per aplicació de la teoria de l'equivalència de les condicions no és necessari que la culpa sigui la causa directa i immediata del perjudici. És suficient que la culpa hagi contribuït a la realització de dit perjudici.

D'altra part, cada conductor té l'obligació d'adaptar la velocitat del seu vehicle a les dificultats de la circulació.

En aquest cas l'accident de 23 de setembre de 2001 és la conjunció de dues circumstàncies: d'una part, l'estat de la calçada, on hi havia una taca de gas-oil constatada pel Servei de Policia, i d'altra part la manca de control del conductor de la moto quan va observar la presència d'una persona en el pas de vianants. En efecte, circulava a una velocitat inadequada a les dificultats de la carretera, acostant-se d'un pas de vianants on creuava una persona. El fet que hagi lliscat per terra fins a 10 metres i que circulava amb la tercera marxa posada ho acredita suficientment.

En conseqüència la concurrència de circumstàncies (cas fortuït parcial i culpa) no permet cap absolució, però justifica l'aplicació moderada de la Llei penal, com ho ha observat el Tribunal de Corts.

II.-CONSIDERANT: Que el perjudici material corresponent a la roba malmesa és de 80,47 euros i no de 84,47, com per error atorga el Tribunal de Corts.

Per altra part, no és possible indemnitzar el perjudici moral resultant del fet de no haver pogut efectuar un viatge a l'Exposició Universal de Lisboa; en

efecte es tracta d'un perjudici incert, no acreditat en autes.

No està tampoc justificat l'import de 133,42 euros en concepte de pèrdua de vacances, ja que en virtut de la legislació laboral la baixa no comporta una pèrdua de dies de vacances, Carina C. té dret a gaudir de les seves vacances malgrat trobar-se de baixa.

En canvi, la factura de 100 euros corresponent a unes despeses mèdiques queda acreditada en autes.

En conseqüència la decisió del Tribunal de Corts ha de ser modificada en aquests punts.

III.-CONSIDERANT: Que la fixació de la incapacitat permanent parcial a la quantitat de 1.800 euros està justificada per l'absència de gravetat de les seqüeles.

IV.-CONSIDERANT: Que "per raó de costes, el vençut ha de ser condemnat a favor del vencedor" (Justinià Codi 3, 1, 13, 6).

La reclamació civil davant la justícia penal ha de seguir les normes dels judicis civils.

Seria injust deixar a càrrec de la part civil la factura d'honoraris corresponent a la seva reclamació, a condició que aquesta última no sigui desproporcionada a les diligències normals de l'advocat.

Que aquesta intervenció, vinculada pels articles 14 i 18 del Codi de Procediment Penal és necessària per a la defensa dels drets de la víctima davant la jurisdicció penal, malgrat la consideració del Tribunal de Corts en el sentit que el delictes és perseguible d'ofici. Per això el Tribunal té la possibilitat d'acordar una quantitat corresponent als honoraris d'advocat no compresos en les despeses processals.

En conseqüència, cal imposar al condemnat el pagament dels honoraris d'advocat de la instància, així com també els de segona instància, a determinar en període d'execució de sentència.

V.-CONSIDERANT: En quant als interessos legals, es calculen en matèria extra-contractual a partir del judici constatant els fets i no a la data de la petició, més concretament a partir dels 30 dies següents a la data de fermesa de la sentència, en aplicació de l'article 74 del Codi Penal.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment els recursos interposats en nom de Dídac I.V., Brigitte Marie V. i la companyia d'assegurances CATALANA OCCIDENT SA, i en nom de Carina C.B.

2.- Modificar la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 19 de març de 2004, en la causa 205-2/01, únicament en el sentit que es dirà a continuació, confirmant-se íntegrament la resta de la mateixa:

- Fixar el perjudici material relatiu a la roba malmesa en **80,47** euros.

- Fixar l'import de **100** euros, relatiu a la factura del Dr. S.

- No donar lloc a la indemnització de **133,42** euros per pèrdua de vacances, ni als **300** euros fixats en concepte de la impossibilitat de viatjar.

- Condemnar al pagament dels honoraris d'advocat de primera i de segona instància, tot a determinar en període d'execució de sentència.

3.- Declarar d'ofici les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.